

Bjørn H. Andersen:

mine afdelingens Virksomhed i 1927.

14. 2. 1928.

Af Kaptajn B. H. Andersen

Mineafdelingens Virksomhed i 1927.
(Foredrag holdt i S-L-S d. 14/2 1928.)

Sidste Vinter havde jeg den Ære at give forskellige Meddelelser om Mineafdelingens Virksomhed, og dette Selskabs Formand har igen i Aar anmodet mig om paa lignende Maade at oplyse Selskabets Medlemmer om Mineafdelingens seneste Udvikling, hvad vi arbejder med, hvilke Retningslinier der følges etc.. Saaledes foranlediget tillader jeg mig i Aften at lægge Beslag paa de Herrers Opmærksomhed for at give en saadan Oversigt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at flere af de Oplysninger jeg fremkommer med, maa betragtes som fortrolige.

Miner.

Flaadens Beholdning af krigsberedte Søminer er p.T. 1837 Stk, heraf 259 Miner af gammel Type med Kviksølvstrømslutter, Resten Hornminer. Desuden findes der 105 forhen engelske Miner under Omdannelse; af disse er de 60 omdannet til selvvirkende Miner med Kviksølvstrømslutter og ladede, men mangler endnu Kontaktsluttere, som de dog vil faa i Aarets Løb. De resterende 45 er endnu kun paa det første Trin af Omdannelse. Disse omdannede Miner har en Ladning paa 87. kg. og er fortrinsvis tænkt anvendt imod Undervandsbaade, fordi man har ment, at Kviksølvstrømslutteren var mere følsom for en U-Baads Paasejling end Hornminen, idet den ogsaa skulde virke, naar U-Baaden paavirkede Ankertovet,

dette Spørgsmaal skal jeg dog komme ind paa senere.

Mineafdelingen kan under de nuværende Forhold ikke overkomme Eftersyn og Vedligeholdelse af mere end ca 2000 Miner. Dersom Beholdningen forøges væsentlig herudover, maa Personellets Antal forøges, Værkstederne bygges større, og der maa skaffes mere Magasineringsplads, enten i Form af Landmagasiner eller Minebaade.

Det har hidtil været Maalet for Udviklingen af vort Minesystem at skabe Ensartethed og Enkelhed i Konstruktionen og at undgaa at have forskellige Systemer. Yderligere har der været lagt megen Vægt paa, at Krigsmateriellet blev anvendt til Øvelsesbrug, idet man herved opnaaede dels et nøje Kendskab til Minesystemet, og dels at Personellet var fortroligt med Betjeningen af Krigsminerne.

Siden Sikringsperioden har der været arbejdet paa at indrette vore Miner til at kunne anvendes baade som selvvirkende og som Kabelminer, og vi er i Øjeblikket naaet til at 925 kan benyttes paa begge Maader, medens 1100 kan anvendes som Kabelminer, idet der ikke findes Kabel til Resten. Det vil formentlig være rigtigt i de kommende at fortsætte med denne Udvikling, saaledes at man ender med at kunne anvende alle Miner paa begge Maader.

Der er saaledes til Stadighed Kontaktsluttere under Fabrikation.

Ellers er der ingen væsentlige Forandringer foretaget ved vort Minesystem, og det er heller ikke Hensigten at udføre saadanne, før der en Gang skulde vise sig tvingende Grunde dertil.

Ganske vist kunde det være fristende ved Nyanskaffelser -naar de gamle K-S-Miner engang skal erstattes - at overgaa til Syrehornsminer, særlig til Anvendelse som Torpedobaadminer (selv- virkende), fordi man ved Anvendelse af en mindre fintfølende Patrøn end vor nuværende kunde formindske Risikoen ved Paavirkning af Luftelektricitet, og fordi saadanne Miner holder sig ubegrænset tjenstdygtige i Modsætning til vore, der paa Grund af Akkumulatorplacens ringe Stabilitet kun kan forventes at være tjenstdygtige i ca eet Aar.

Ligeledes kunde der maaske være Grund til at indføre Fodankre med Lodregulator, særlig fordi vor nuværende Regulator paavirkes uheldigt af Strøm; men af Hensyn til Ensartetheden i Materiellet, og fordi Lodregulatorer ikke egner sig til smaa vanddybder (5-10) maa denne Tanke opgives, i hvert Fald saalænge Marinen ikke raader over ganske anderledes rigelige Midler.

Det er altsaa kun Smaaforbedringer der har været arbejdet med.

Dybderegulatorer med Palstopper omtalte jeg sidste Aar. De har været prøvet paa alle Lossens Miner i 1927 og vist sig særdeles gode. Efterhaanden vil alle Dybderegulatorer blive forsy-

nede med Palstoppere, men det vil naturligvis tage lang Tid inden dette er gennemført.

Dybderegulatorer med Aluminiums-

tromle har ogsaa været forsøgt med Held, og da Regulatoren paa denne Maade kommer til at veje ca 6 kg. mindre, vil der kun være Grund til indføre denne Forbedring.

For at spare Karabinhagen i Ballonlinen, har det været forsøgt at forsyne denne med et stort Smættegje til at smøge over Ballonen. Denne Foranstaltning har vist sig formaalstjenlig, og vil blive indført overalt.

Saa meget om selve Minen.

Markeringsminer Man har i de senere Aar været ked af den store Ladning i Markeringsminerne, dels fordi Sprængvirkningen jo er ret kraftig - ladet med 150 g Jagtkrudt, kan de gennembryde en 4 mm Jærplade - og dels fordi de hyppigt sprænges under Optagningen og saaledes gaar tabt til ingen Nytte.

De Markeringsminer, der anvendes i Minespærringer mod U-Baade har kun 30 g Ladning og er samtidig forsynede med Blyvindue, saaledes at Markeringsminen ikke sprænges ved Ladningens Eksplosion

Der har nu været foretaget en Række Forsøg for at bestemme den største Ladning en Markeringsmine med Blyvindue kan have uden at sprænges, og det har vist sig, at det er 50 g. Om Kna Knaldet fra Eksplosionen af saa ringe

en Ladning ogsaa kan høres om Bord i de større Skibe, maa vise sig til Sommer. I Minekranerne høres det tydekigt

Mineudlægning fra Torpedobaade.

Efterhaanden vil alle vore Torpedobaade blive indrettede til Mineudlægning fra Skinner. I Øjeblikket er Torpedobaadene af Tumleren-Klassen ved at faa transportable Skinner, og de nye Torpedobaade, der er under Bygning, vil ogsaa blive forsynede med Skinner, dog fast indbyggede.

Det Antal Miner de forskellige Typer Torpedobaade kan medføre, er følgende

Hvalrossen	14	Stk	pr	Baad
Søridderen	20	-	-	-
Tumleren	16	-	-	-
Nye Torp.	28	-	-	-

Minevipper bibeholdes i de smaa Baade.

U-Baads-Minen.

Sidste Vinter omtalte jeg de to Forsøgsminer, der var konstrueret til Anvendelse fra U-Baade. Siden den Tid er Dybdereguleringsmekanismen, som ikke var helt paalidelig, lavet helt om.

Lysbillede.

Minen er for saa vidt den samme, kun er Bunden omdannet i Skaalform for at give Plads til Ventildybderegulatoren. Minen fastholdes til sit Anker af to indbyrdes forbundne Kløer. Den ene af disse har en nedadvendende Arm, der trykker mod en Stempelstang, hvis Stempel vandrer i et Hus, som lukkes af en Skrueprop. Mellem denne og Stemplet indsættes et Smeltelegeme, og først naar dette er smeltet, kan Stemplet bevæge sig, og Kløerne slippe Minen.

Vandtilførsel til Smeltelegemet kan kun foregaa gennem Hanen(22) og Beholderen (21) og først naar Hanen i Kastningsøjeblikket aabnes.

Minen gaar til Bunds med sit Anker. Naar Kløerne slipper deres tag, stiger den til Vejrs, og Ankertovet, der er rullet op om den drejelige Tromle (18), og ført over Lederullen (17) og gennem Ventildybderegulatoren og staar fast i Bunden af Ankeret, ruller af.

Ventildybderegulatoren er konstrueret efter tysk Princip med Kniber. Naar Minen har naaet den Dybde, hvortil Regulatoren er indstillet, vil Kniberen knibe til om Ankertovet og fastholde Minen.

Ankertovets Paarulning foregaaer ved Hjælp af et System af Tandhjul, og Afrulningen kan bremses ved Hjælp af en Fjederbremse, der virker paa disse Tandhjul.

Naar Minen staar i sin Dybde, vil dens Opdrift besørge Kontaktslutning paa følgende Maade:

Kontaktslutteren (K) staar ved Trækstænger i Forbindelse med Dybderegulatorensom kun er ophængt i den ene Side, Fjederen (9) holder Regulatoren oppe, men Minens Opdrift vil overvinde Fjederens Træk, Regulatoren vil dreje sig nedad og gennem Trækstængerne trække Kontaktfjedrene i Indgreb med hinanden. Dersom Minen løsriveres fra sin Fortøjning, vil den automatisk desarmeres.

Ved Hjælp af en Spindel (12) og en Kæde uden Ende, kan man give Ventil-

dybderegulatoren den ønskede Indstilling.

Disse Miner har været prøvede om Bord i U-Baaden Flora og funktioneret tilfredsstillende.

Installationen i Flora

Lysbillede.

Lige foran Taarnet er der i Overbygningen indrettet to Rum til Miner, det ene med Aabning Stb ud det andet med Aabningen den anden Vej. Paa Krogget er der nittet Skinner, paa hvilke Minerne hviler paa deres Ruller. En Fjederpal (1), der gaar ned bag en Hæl (2) paa den ene Hornbeskytter, fastholder Minen i sin inderste Stilling. Samtidig viser en Skruebolt, der kan skrues op og ned, ned bag Hanen paa Minens Anker.

Minesystemet kastes ved Hjælp af Trykluft fra en Luftopsamler (A), der gennem Ventil- og Rørsystemer ledes dels ind i de smaa Palhuse, hvor den skal løfte Palerne, og dels ind i de lange Cylindre (6), hvor den trykker paa Bagsiden af Stemplerne (7), hvis Stempelstænger (8) ligger an imod et paa Mineankret anbragt Knæ (17) og saaledes skubber Minen ud. Et Tryk af 20 kg/cm er tilstrækkeligt til at støde Minen ud under alle Forhold.

I det Øjeblik der aabnes for Ventilen (12), løftes Palen, der fastholder Minesystemet, Stempelstængen trykker Minen ud ad sin Bane, og idet Minen bevæger sig udad, lægger Skruebolten Hanen tilbage.

Der har været udlagt Miner fra Flora, awash og neddykket i 17 m Dybde

ved Baadens Maksimalhastighed uden Gæne af nogen Art.

Minesystemets samlede Vægt er 485 kg.

Minens Vægt	130 kg
Ladningens Vægt	75 -
Ankerets Vægt	280 -
Minens Opdrift	120 -

Et Minesystem vil koste ca 5000 Kr at fremstille, naar Ladningen er af Novit.

Mineøvelserne i 1927 adskilte sig

fra de foregaaende Aars paa to Maader:

1) Øvelser med Selvvirkende og med Kabelminer var saa vidt muligt lagt i Perioder hver for sig, hvorved Klargøringsarbejdet i Mineskibene indskrænktes ganske betydeligt, og

2) der udlagdes betydeligt flere Kabelminer end de foregaaende Aar, hvorved der opnaaedes, at Mineskibbesætningerne fik en mere indgaaende Uddannelse.

Ved alle Ombordgivninger af Miner til Torpedobaadsflotillen var det ordnet saaledes, at Minekranerne gav Miner til de store Baade og Lossen til de 6 smaa. Denne Ordning viste sig tidsbesparende og samtidig behagelig for de store Baade, der slap for at manøvrere paa Siden af Lossen.

Der var 2 Gange udlagt Anti-U-Baads-Minespæringer med Miner indstillede i forskellige Rybder og forsynede med Kviksølvstrømslutter. Skønt der foretoges mange Gennemsejlinger og en enkelt Gang endog beskadigedes et Minestik ved Slag af et Skrueblad, forekom der ingen Sprængninger af Markeringsminer. Samme Erfaringer har man fra de foregaaende Aars Øvelser, og det ser

derfor ud, som om en U-Baads Berøring af Ankertov eller Minestik ikke er nok til at faa Strømslutteren til at slutte Kontakt. Minen Bliver jo ikke krænget over ved en U-Baads/Gliden langs Tovet og altsaa heller ikke rystet nok til at faa Kviksølvet til at skvulpe op paa Kontaktringen. Erfaringerne fra 1927 og tidligere gør det tvivlsomt, om der overhovedet vindes noget ved at anvende Kviksølvstrømsluttere overfor U-Baade. Man bør formentlig afvente Fremstillingen af en galvanisk virkende Strømslutter inden der foretages flere Forsøg med saadanne Anti-U-Baads-Spærringer.

Dybdebomber.

Vor Beholdning af dette Vaaben er som formentlig bekendt 50 Stk. 40 kg's Bomber. Der er for Tiden 25 Stk i Arbejde, saaledes at vi med dem vil have 75. I Betragtning af, at vore sandsynlige Modstandere ikke besidder U-Baade, der kan optræde i vore Farvande, maa dette Antal vel siges at være tilstrækkeligt.

De i 1927 afholdte Øvelser med DB har godtgjort, at krigsmæssige Bekæmpelse af U-Baade til Øvelse næppe kan indøves, fordi man ikke kan anvende Knaldet fra Øvelsesminen til at bedømme Trafningen.

Minestrygning

Lysbilleder

Der har i det forløbne Aar været arbejdet videre paa Y-L-Strygeren, og der arbejdes stadig paa at gøre den saa stabil og effektiv som muligt.

I Øvelseseskadren var der tre Torpedobaade af Søbjørnen-Klassen udrustede med

rustede med Y-L-Stryger. Det er interessant at se, at medens Strygeren ikke kunde bringes til at gaa ordentligt i 1926, var der almindelig Tilfredshed med den i 1927, og det skønt der ikke var foretaget anden Forandring med Grejterne, end at de Stb.s var mærket med grøn og de Bb.s med rød Maling. Da Strygeren som bekendt ikke gik godt i 1926 foretoges der i Foraaret 1927 en Række Forsøg for at undersøge, om den muligvis kunde bringes til at gaa med en anden Indstilling; men det var ikke overhovedet muligt at faa den til at gaa med anden end den allerede fundne Indstilling af Ror og Hanefødder m.m. Der opnaaedes med Omdrejninger til 18 Knob en Hastighed af ca 14-15 Knob gennem Vandet; hvilket maatte anses for særdeles godt, da den franske Y-L-Stryger kun kan gaa med 11 Knob gennem Vandet. Der gaar dog saa megen Kraft paa Strygerens Dele, at man ikke kan regne med saa høj en Fart i Praxis. Strygeren kan anvendes med 12 Knobs Fart (Omdr. til 15 Knob) hvor det drejer sig om nogle Timers Strygning; men hvis den skal bruges dagevis vil 9 Knob være den mest passende Hastighed.

Hvilken Dybde Strygeren gaar i er ikke endnu tilstrækkeligt undersøgt; men vi haaber at faa en Dybdemaaler, der kan bruges dertil, da det er alt for dyrt at foretage saadanne Forsøg ved Opkapning af Miner.

Efter de gode Resultater der opnaaedes i Eskadren 1927 er det bestemt,

at 6 Torpedobaade af Springerens-Klassen skal indrettes til at kunne føre Y-L-Stryger. Da disse Baade har et ret stort Dybgaaende (2,8 m) for en Minestrygerbaad, tænkte man sig at give dem en anden Skrue med korte brede Blade. En saadan Skrue blev prøvet i Torpedobaaden Makrelen i Efteraaret 1927 men det viste sig, at Baaden tabte saa meget i Fart (ca 5 Knob), at man opgav Tanken. Ved samme Lejlighed foretoges Slæbeforsøg med Y-L-Strygeren, og man stod her overfor det ret uforklarlige Fænomen, at hver Gang Farten sættes op over 11 Knob gennem Vandet, sprang Strygetrosserne. Det var saa meget mærkeligere, som Strygeren var blevet slæbt i Timevis med 12 Knobs Fart fra Havørnen. Først troede vi, at det var Undervandshindringer, der var Skyld i, at Trosserne sprang, især da det i Begyndelsen altid skete paa samme Sted; men senere viste det sig, at de ogsaa kunde springe paa andre Steder i Farvandet, og saa maatte den Teori forlades. Der kan endnu ikke gives anden Forklaring paa Fænomenet, end at det skyldes de forandrede Vibrationer, Strygetrosserne er udsatte for i Springerens-Baadene.

Disse Baade har jo en mindre Tonnage end Søbjørnen-Baadene og bruger til den samme Hastighed færre Omdrejninger. Skruerne tager anderledes haardt. Muligvis kan noget af denne Gene ophæves ved Anvendelse af en Kraftig Bufferfjeder, der indsættes mellem Slæbekrogen og Slæbeskinklen.

Den daværende Chef for Skibsdivisionen udkastede imidlertid den Tanke, om det ikke skulde være muligt at formindske Trækket i Strygetrosserne ved at formindske Prismerne; man vilde herved maaske blive nødt til at give Afkald paa den store Spredning, men kunde udligne dette Tab ved at forlænge Strygetrosserne, og saaledes bibeholde den oprindelige Spredning.

Der er i den Anledning ved Søminevasenet fremstillet nogle Prismer, hvor Arealet af den store Side er formindsket med 25% medens de øvrige Maal er bibeholdte. Med disse Prismer har der været afholdt Forsøg fra en Minekran, og de viste sig ved de Hastigheder, Minekranen kunde opnaa, særdeles gode. De gik meget stabilt og dybt (i 75% af Hangerens Længde) og var ikke til at rive ud af Vandet. Samtidig formindskedes Trækket med 40-50% og Spredningen med ca 33%. Nu vil det blive interessant at se, hvorledes de vil gaa ved højere Farter slæbt af en Torpedobaad

De almindelige Strygetrosser er af 8 mm Førlighed. Der er nu blevet anskaffet Wire af 9 mm Førlighed, hvis Brudgrænse ligger betydeligt højere end den 8 mm Wires : 4100 kg imod 3200. Om de kan bruges til Strygetrosser er endnu ikke undersøgt, vi ved kun, at 12 mm. Strygetrosser er for svære til Y-L-Strygerens øvrige Dele.

Installationen i Springerens-Baadene vil komme til at bestaa af :

1 Glimper

En Slæbekrog, et Dampspil (som anbringes paa Torpedoudskydningsapparatets Plads, og som kan hive 50 m ind i Minuttet med 1 t Træk eller hive langsomt med 2 ts Træk), en Buk med Lederuller, to Davider til Indbjærgning, og endelig en Platform, (der rager ud over Roret og gør Botelurerne overflødig), hvor Betjeningsmandskabet kan være under Udsætning og Indbjærgning.

Foreløbig bliver kun een Baad foresynet med denne Installation; det er saa Hensigten, dersom den viser sig formaalstjenlig, at indrette de andre 5 Baade paa samme Maade.

Minesikring.

Som bekendt blev der for et Par Aar siden anskaffet et Par Paravanes til Orlogsskibet Niels Juel fra Firmaet Vickers Ltd i England. Disse PV blev i 1926 installeret i Orlogsskibet Olfert Fisher, og først i 1927 fik Niels Juel sin egen Installation og havde PV med paa Eskadretogtet.

Lysbilled

Disse PV er af Type B IV, som er konstrueret til Kampskibe og andre store Skibe med Hastigheder op til 22 Knob. Da de har vist sig gode, er der hos Vickers bestilt 3 Sæt til yderligere tre Orlogsskibe. Samtidig er der bestilt en Dybdemaaler til Bestemmelse af PVs Bane under Slæbning med forskellige Hastigheder m.m. De tre nye Sæt kan ventes færdige i Midten af April.

Under Øvelseseskadren viste det sig

sig, at PV uden Besvær kappede selvvir-
kende Miner op; men den eneste Gang
Niels Juel med PV ude sejlede gennem
en Kabelminespærring, var Resultatet
dette, at ingen Miner kappedes op; men
een Mine paasejledes og sprængtes, og
en anden Mine sløbtes i Regulatoren et
Stykke fra sin Plads, inden den slap
fri af PV.

Det vil være af Interesse at fort-
sætte med saadanne Forsøg for at skaffe
Klarhed i Spørgsmaalet om PVs Nytte
overfor Kabelminespærringer.

S-Sikring.

I det nye Værkstedsskib for U-Baa-
de Henrik Gerner er der installeret et
Minesikringsapparat efter tysk System
"Scherbrettminenräumer", det samme, som
benyttedes i Ministrygerne af M-Klassen.

Lysbillede

som er Fartøjer af nærlig samme Stør-
relse som H.G. nemlig :

Lgd. ca 58 m, Bredde ca 7,2 m, Dybg. ca
2,1 m, Deplacem. 511 ts, IHK 1800, Maks.
Hast. 16 Knob.

H.G.s 4 Data ere følgende: Dybg. 2,2 m
Lgd. 49 m Bredde 6,12 m Dybg. 2,2 m
Deplacem. ca 500 ts. HK. 900, Maks. Fart
13 Knob.

Apparatet bestaar af et Bovspryd

Lysbillede

hvis Rodende hviler i en Sko paa Stæv-
nen. Sprydet kan løftes op langs Stæv-
nen i en Topline, og fastholdes her
dels af en Skaal der sidder paa Sprydet
og griber om Stævnen, og dels af en

Surringsbrog paa Stævnen. Naar Sprydet er firet ned i sin nederste Stilling forstøttes det af en Hanger og to Barduner af svær Staaltraad. Hangeren staar fast i en Slippehage paa Stævnen, og Bardunerne i Slippehager paa Spændeapparater paa Agterkant af Bakken. Sporet i Skoen, hvori Sprydets Rodende hviler, er aabent nedefter, saaledes at hvis man slipper Hangeren og Bardunerne, vil det hele gaa til Bunds. Sprydet er ca 7 m langt, og nedfiret gaar dets Nok i ca 4,4 m Dybde.

Meningen med Sprydet er jo at bringe det Punkt, hvorfra Afviserlinerne udgaar, saa langt frem og ned som muligt, for at Mineeksplosioner ikke skulde kunne skade Stævnen, som ikke er særligt stærkt bygget i M-Boote og Trawlere, hvor denne Installation særligt har været benyttet.

Afviser- eller Strygelineerne staar fast i et Slippeapparat paa Agterkant af Bakken, og viser herfra over en Kæbe i Stævnen ned gennem Blokke paa Nokken af Sprydet til Skovlsaksene. Strygelineerne er fæstede paa en saadan Maade til Saksene, at et Mineankertov uhindret kan glide ind i Saksen.

Skovlsaksene skærer ud og ned, naar Skibet har den fornødne Fart fremover, og hindres i at gaa dybere end ønsket af Dybdelineerne. Disse staar paa det samme Slippeapparat som Strygelineerne og gaar herfra over Blokke paa Udlaggerne ned til et Beslag paa Skovlene

Lysbillede

Installationen forfra.

Lysbillede

Fotografi af Skovlsaks

Lysbillede

Plan af Skovlsaks

Her følger en Beskrivelse af Skovlsaksen.

Dette Minesikringsapparat kan benyttes med Farter fra 8-12 Knob dog helst 8 Knob, i korte Perioder kan Farten sættes op til 15,5 Knob, men da er der meget store Kraftpaavirkninger paa Installationen. Det har ved Forsøg i H.G. vist sig, at Farttabet er ca 2 Knob. H.G. vil saaledes ikke kunne slæbe med højere Fart end 11 Knob.

Skulde en Mine blive uklar af Skovlsaksen og blive hængende paa denne, maa man stikke Grejerne fra sig.

Der maa derfor altid staa en Mand paa hver Side paa Bakken ved Slippeapparatet, for saa snart Dybdelinen viser indefter mod Skibet, at slippe Grejerne Samtidig maa Maskinen stoppes og Roret lægges haardt til samme Side. For senere at kunne bjerge Grejerne igen, er der paa Dybdelinen paastukket en Bøjeline og Bøje.

Apparatet kan ikke anvendes med Søs større end til Vindstyrke 5, og man maa regne med en Vanddybde, der er 2 m større end den, hvori Skovlene gaar; her altsaa 8 m.

Der er kun foretaget Installations

og Fartprøver med H.G.s S-Sikring, vi mangler at foretage Forsøg med Opkapping af Miner, saa endnu kan jeg ikke udtale mig om Apparatets Nyttevirkning. Installationen i Skibet har imidlertid vist sig god og nem at betjene, saa det maa haabes, at den ogsaa vil vise sig at være en god Beskyttelse.

Det er maaske ikke alle tilstedeværende bekendt, at H.G. ogsaa er indrettet baade til Mineudlægning (den kan saaledes medføre ca 80-90 Miner, heraf de 50 paa Skinner paa Dækket) og til Minestrykning med Y-Stryger. Begge Installationer har været prøvede og vist sig svarende til Formaalet.

U-Baads-Net.

Sluttelig skal jeg omtale de Forsøg der har været afholdt med Anti-U-Baads-Net.

Der blev sidste Vinter ved Mineafdelingen fremstillet et Indikator-Net efter fransk Mønster og en Kasse til at udlægge det fra.

Med dette Net har der været foretaget en Række Forsøg, som har vist, at det er muligt at udlægge Nettet, der er 180 m langt, med 8 Knobs Fart. Nettet har en Maskestørrelse paa 3,3 X 3,3 m, og en Dybde paa 10 m (i Frankrig anvendes Net med 40 m Dybde). Det er forfærdiget af 3mm Wire undtagen Overliget, som er af 7 mm Wire. Nettet bæres oppe af Korkpropper, og har i begge Enden en 20 m lang Forhaler, i hvilken er fastgjort en Bøje.

Det er Meningen med Nettet, at det

skal angive U-Baadens Plads, saa at Jagerne kan bombe den.

Der har ogsaa været afholdt Forsøg med vore U-Baade, som i Periskopdybde er sejlet ind i Nettet med fuld Fart. Ved de hidtil afholdte Forsøg har Nettet svøbt sig om Baaden og er fulgt med, medens Bøjerne paa Overfladen klart har vist, hvor Baaden befandt sig. Det har hidtil heklere ikke været muligt for Baaden at frigøre sig for Nettet ved at dykke eller bakke, men der er nu foretaget saadanne Ændringer ved Afviserne navnlig ved Periskoperne, at man mener, at Baaden skulde kunne gaa igennem Nettet. Det skal blive interessant ved de næste Forsøg at se, om det lykkes Baaden uset at slippe igennem.

Det har ogsaa været forsøgt at anbringe "Dummy"-Varselsblus paa Nettet, og der var ingen Vanskelighed ved at faa det til at løbe klart ud med disse paa. Ved de næste Forsøg er det Hensigten at forsyne Nettet med virkelige Blus og se, hvorledes disse virker.

Svære Net er endnu ikke prøvet, men vi har et, der blev lavet under Sikringsperioden af 15 mm Wire og som nu er gjort klar til Forsøg (paa Grund af Væjrforholdene er disse Forsøg endnu ikke afholdt). Det er Meningen, at det svære Net skulde kunne stoppe U-Baaden enten direkte eller ved at komme uklar af dens Skruer. Det vil derfor blive forsvarligt fortsat. Det skal blive interessant at se, om D-Baadens Net-Sav kan klare Nettet.

Nettet er 80m langt og 8 m dybt,

x) Ran og Rota

x) i Rota

Maskerne er kun 1 m i Kvadrat, hvilket formentlig er alt for smaa Masker, thi dels bliver Nettet unødvendigt tungt, og dels bliver det sværere at haandtere. Masker 4 m i Kvadrat vil formentlig ^{vere} tilstrækkeligt; men nu havde vi dette Net, og saa er det rimeligt først at se, hvorledes det virker.

Nettet bæres oppe af Netbøjer af tysk Oprindelse og fortøjes ved Hjælp af svære Klodsankre og Drag. Det kan udlægges fra en af vore Minebaade, men vi har ellers ikke Fartøjer, der egner sig til Udlægning af svære Net, og Minebaade vil rimeligvis ikke kunne anvendes, hvor det drejer sig om større Længder af Net. I de tyske Netspæringer Syd for Drogden arbejdedes der ogsaa med specielle Netpramme.

Hermed er Emnet udtømt, og jeg skal til Slut kun udtale Haabet om, at det maa være lykkedes mig at give de tilstedeværende et nogenlunde klart Indtryk af Mineafdelingens Virksomhed i det forløbne Aar.